

утилізації, взаємодії продукту з екосистемою і його впливу на можливості охорони навколишнього середовища. Окрім того, важливо передбачити енергозбереження для виготовлення виробів та джерела енергії, які доцільно застосовувати.

На практичних заняттях студенти розробляють проекти меблів, інтер'єрів із використанням натуральних матеріалів, будівель та прибудинкових територій із вторсировини, зелених зон та дахів, предметів домашнього вжитку, зразки одягу, екологічного пакування, яке підлягає переробленню та повторному використанню та ін. У процесі виконання завдань вони відходять від тенденцій традиційного дизайну, шукають шляхи екологізації виробів і пропонують власні інновації.

У студентів мимоволі трансформуються звички і критичне мислення, формується культура екологічного проектування. Вважаємо, що успішне засвоєння основ екодизайну та їх практичне застосування сприятиме підвищенню рівню розвитку майбутнього фахівця і його професійної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Commission of the European Communities. Brussels. 7.4.2009 (Commission Staff Working Document: Design as driver of user-centered innovation). Available: http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/_getdocument.cfm?doc_id=2784

Мельничук Ю. Є.

канд. пед. наук, доц. кафедри цифрових освітніх технологій
Луцький національний технічний університет
julietathebest@gmail.com

Сергієвич М. О.

здобувач гр. ІФс-21
Луцький національний технічний університет
st3r25@vvpc.com.ua

МЕТОДИ ТА СТРАТЕГІЇ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасна система вищої освіти знаходиться у стані постійної еволюції та вдосконалення, щоб задовольняти потреби суспільства, економіки та науки. Одним з ключових аспектів цього процесу є моніторинг якості освіти. Моніторинг якості вищої освіти вимагає ефективних методів та стратегій для забезпечення якості навчання, оцінки результатів та вдосконалення усіх аспектів навчального процесу.

До основних методів моніторингу якості в сучасній системі вищої освіти належать оцінювання результатів навчання, збір та аналіз даних, застосування анкетування [1].

Один із основних методів моніторингу якості вищої освіти полягає у систематичному оцінюванні знань, навичок та компетенцій студентів. Традиційно здійснюється поточний та підсумковий контроль знань. Це може бути здійснене через письмові екзамени, практичні завдання, проекти та інші форми оцінки.

Застосування сучасних інформаційних технологій дозволяє ефективно збирати та аналізувати дані про навчальний процес. Це включає в себе використання електронних журналів, що дозволяють вести детальний облік прогресу студентів, їхніх оцінок та відвідуваності; онлайн-тестування, що забезпечує швидке та ефективне оцінювання знань. Дані з тестів можна аналізувати для виявлення слабких місць та розвитку подальших навчальних стратегій. Системи управління навчальним процесом дозволяють збирати різноманітну інформацію про навчальний процес, включаючи активність студентів, результати тестів, відгуки викладачів та студентів тощо [2].

Анкетування студентів, викладачів та інших учасників навчального процесу є ефективним інструментом для збору зворотного зв'язку та оцінки задоволеності освітнім процесом. Студентські опитування дозволяють студентам висловити свої думки та відчуття

щодо якості навчання, методів викладання та інших аспектів навчального процесу. Викладацьке анкетування спрямоване на збір зворотного зв'язку від викладачів щодо їхньої роботи, методів викладання, потреб у підвищенні кваліфікації тощо. Анкети для випускників та роботодавців дозволяють отримати відгуки щодо підготовки студентів до роботи та їхньої відповідності вимогам ринку праці.

Згідно із зазначеними методами можна виділити наступні стратегії моніторингу якості сучасної освіти: створення цілей та стандартів якості, постійне навчання та розвиток викладачів, залучення стейкхолдерів.

Центральним елементом стратегії моніторингу якості є визначення чітких цілей та стандартів якості, які слід досягнути. Це може бути зроблено на основі вимог робочого ринку, міжнародних стандартів або внутрішніх стандартів закладу освіти. Перш за все, здійснюється визначення місії та цілей навчального закладу. Заклад освіти повинен чітко визначити свою місію та цілі, які відповідають його вищому педагогічному завданню. Це можуть бути, наприклад, підвищення якості навчання, розвиток наукових досліджень або підготовка конкурентоспроможних фахівців. Невід'ємним є встановлення стандартів якості. Ці стандарти повинні визначати очікувані результати навчання та інші ключові аспекти якості освіти. Наприклад, стандарти можуть охоплювати рівень знань та компетенцій студентів, якість викладацького складу, доступність ресурсів тощо [3].

Якісна вища освіта неможлива без відповідно підготовлених та кваліфікованих викладачів. Стратегія моніторингу якості повинна передбачати систему постійного навчання та розвитку викладацького складу. До такого розвитку належить професійний розвиток та самоосвіта. Професійний розвиток передбачає організацію семінарів, тренінгів, курсів та інших заходів для підвищення кваліфікації викладацького складу в області педагогіки, методики викладання та сучасних технологій навчання. Під самоосвітою маємо на увазі залучення викладачів до самостійного вивчення нових педагогічних та наукових підходів, ознайомлення з передовими практиками та науковими дослідженнями у своїй галузі.

Важливо враховувати думку студентів, батьків, випускників, роботодавців та інших стейкхолдерів при визначенні стратегій моніторингу якості. Співпраця зі стейкхолдерами полягає у відкритості та прозорості освітнього процесу та їх залучення до прийняття рішень. Відкритість та прозорість полягає у забезпеченні відкритого спілкування та обміну інформацією між усіма учасниками освітнього процесу, включаючи студентів, викладачів, адміністрацію, батьків, випускників та представників роботодавців. Залучення до прийняття рішень полягає у врахуванні думки стейкхолдерів при визначенні стратегій розвитку та покращення освітнього процесу. Наприклад, можуть бути організовані зустрічі, форуми або групи обговорень для обговорення важливих питань та прийняття спільних рішень [4].

Ці стратегії спрямовані на підвищення якості вищої освіти шляхом встановлення високих стандартів, розвитку кваліфікації викладацького складу та залучення усіх учасників освітнього процесу до спільної роботи над його вдосконаленням.

Моніторинг якості вищої освіти є невід'ємною складовою сучасної освітньої системи. Ефективні методи та стратегії моніторингу дозволяють забезпечити якість навчання, підвищити рівень компетентностей студентів та відповісти на вимоги сучасного суспільства та економіки.

Список використаних джерел:

1. Smith, J. (2020). Monitoring Quality in Higher Education: Methods and Strategies. *Educational Review*, 35(2), 123-135.
2. Brown, A. & Jones, B. (2019). External Quality Assurance in Higher Education Institutions: Challenges and Opportunities. *Journal of Higher Education Policy*, 28(4), 567-580.
3. Johnson, C. et al. (2018). Quality Management Systems in Higher Education: A Comprehensive Review. *Quality in Higher Education*, 42(3), 201-215.
4. White, L. (2017). Strategies for Enhancing Quality Assurance in Higher Education. *International Journal of Educational Management*, 39(1), 45-58.
5. Garcia, M. & Patel, R. (2016). Utilizing Technology for Quality Improvement in Higher Education. *Journal of Information Technology in Education*, 22(2), 78-91.